

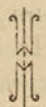
Náš List

Neodvisno politično glasilo za Slovence

Izhaja vsako soboto, ako je ta dan praznik, pa dan poprej. Velja za celo leto 8 K, za pol leta 4 K, za četrť leta 2 K. — Naročnina se plačuje vnaprej, na naročbe brez istočasno vposlane naročnine se ne ozira. — Posamezne številke po trafikah po 10 vin. brez priloge, s prilogo po 16 vinarjev.

Z mesečno prilogo
Slovenska Gospodinja

Dopisi naj se pošiljajo na naslov: Uredništvo „Našega Lista“ v Ljubljani. Rokopisi se ne vračajo. — Upravišništvo je v Kamniku, kamor naj se izvoli pošiljati naročnino in reklamacije. — Oglasi se računajo trispotna petit-vrsta po 12, 10 in 8 vin. za 1-, 2- oz. 3krat, za večkrat izdatno znižane cene.

Vsebina: „Naša Straža“. — Politične vesti. — Iz slovenskih dežel. — Kranjsko: Razno. — Raznoterosti. Podlistek: Mali lord. — Špiritistka.

„Naša Straža.“

Pretečeni pondeljek smo stopili na polju narodnoobrambnega dela zopet korak naprej. Ali bo ta korak velike važnosti in za slovenski narod dalekosežnih posledic, danes še ne moremo trditi, ker pisec tega ni bil navzoč pri občnem zboru „Naše Straže“, — iz oficijelnega poročila o tem občnem zboru se pa ne da tisto obiležje spoznati, po katerem bi bilo že na posledice soditi. Konstatirati moremo samo suho poročilo in zapisati k temu par. opazk o neobhodni potrebi obstoja takega društva kot je „Naša Straža.“

Pozivu obrambnega lista „Slov. Branik“, naslovljenemu na podpredsednika „Naše Straže“ g. dr. Krisperja, se je ta gospod odzval in sklical pretečeni pondeljek občni zbor. Vdeležba je bila kakor pravi poročilo, jako dobra. Podpredsednik je konstatiral, da se je moralo delovanje društva omejiti (ustaviti) vsled političnih razmer. Kdo je kriv, da se takrat ni razvilo vspešno delovanje, ne bomo danes preiskavali, naj bo pozabljeno vse, ako se bo le v bodoče skušalo pri društvu ustvariti tako podlago, da bo delovanje res koristonosno. Na zboru se je dalje poročalo o blagajniškem stanju, da ima društvo 6663 K 67 vin. premoženja. Zborovalci so sklenili od tega denarja dati: katoliškemu političnemu društvu za koroške Slovence 1500 K v roke dr. Brejca v Celovcu, dalje 2600 K za zgradbo društvenega doma v Št. Ilju v Slov. goricah in 1500 K družbi

sv. Cirila in Metoda za zgradbo šole v Marenbergu.

Do volitve novega odbora in do končnih sklepov ni prišlo, kakor sklepamo iz poročila, ampak se je povdarjalo, da je treba za nadaljne korake še več razgovorov in ukrepov. Sprejel se je predlog, naj ljubljanski člani društvenega načelstva v dogovoru z merodajnimi osebami predložijo načrt o prihodnjem delovanju. Po našem mnenju je to toliko, da se hoče v soglasju političnih voditeljev slovenskih političnih strank ustvariti in najti podlago, da bo društveno delovanje res imelo pravo življensko moč, da bodo tukaj v slogi delovali rodoljubi brez ozira na politično strankarstvo.

Ta sklep odobravamo tudi s strankarskega stališča in smo mnenja, da bo le složno in sporazumno delo doseglo prave vspehe, ker bi bile v drugačnem slučaju, ako bi se hotelo eno ali drugo stranko prezirati, posledice iste kakor so že bile pri ustanovitvi društva. Pozdravljamo torej najpristrénejše prerojenje „Naše Straže“ in le želimo, da se najde pravi modus vivendi. Saj se tukaj vendar ne morejo križati kakšni interesi, ampak braniti je edinole narodne interese.

Obrambe pravimo bo treba, hude, naporne obrambe, ako hočemo še rešiti, kar se da rešiti na Štajerskem in Koroškem. Da bi si pridobili zopet nazaj slovenske postojanke, ki so deloma že utonile v nemškem morju, nato še misliti ni, kajti „Südmarka“ se je tako zagrizla v slovensko meso na meji, da ni več mogoče iztrgati iz njenih krempljev tega, kar je že zgrabila. „Südmarka“ ni več obrambno društvo kakor se imenuje, ampak napadalno društvo, in njeno delovanje pojde zdaj le na to, da ugrabi čim več

slovenske zemlje, kajti kar je mislila obvarovati, je to že storila in je zdaj že toliko močna, da je v zadnjem času pričela najhujšo ofenzivo. Njene podružnice kar rastejo iz tal in Nemci tekmujejo med seboj, kdo bo več žrtvoval za uničenje Slovencev. Od vlade ni itak pričakovati nikake pomoči zatiranim bratom ob meji, ko vlada sama zatira Slovence, kjer jih more, torej nam ne preostaja drugega, nego da se vsi slovenski rodoljubi združimo v društvo, ki bo in mora ustaviti prodirajoče nemštvo na severni meji slovenskih dežel ter napraviti močen jez, preko katerega ne bomo pustili sovražnika v svoje osrčje.

Ena naloga bo torej obvarovati mejo, druga pa pomagati Slovincem v manjšinskih mestih in trgih na Spodnjem Štajerskem do večje moči in dosege enakih pravic. Poslednje morda ni tako težko kakor se misli. Slovenski živelj se je v spodnještajerskih mestih in trgih že tako ojačil, zlasti ker se je vidno napredovalo na gospodarskem polju, da ne bo težko v doglednem času razbiti trhlo nemškutarstvo, ki obstoji večinoma le s podporo trgovcev in obrtnikov kakor tudi uradnikov. Da poslednji ne bodo tvorili stebra nemškemu mostu, je najnujnejša zahteva Slovencev po jugoslovanskem ministru in sicer Slovincu, ki bo prav tako pazno zasledoval imeovanja in premeščenja uradnikov kakor to dela nemški minister dr. Schreiner. Na ta način bi se napravil protiutež uradnikom. Kar se pa tiče trgovcev in obrtnikov, bi tudi „Naša Straža“ lahko najbolje paralizirala in ustavila njih delovanje s tem, da jih potiplje za ono žilico, ki je pri njih najbolj občutljiva, da ustanovi namreč slovensko konkurenco s podpiranjem slovenskih trgovcev in

Mali lord.

Angleški spisal F. H. Burnett.

(Dalje.)

Ne dolgo po tej volitvi — Cedrik je bil med sedmim in osmim letom — je nastopil oni čudoviti dogodek, ki je Cedrikovo življenje popolnoma predrugačil. Čudno je bilo, da je ravno isti dan govoril s prijateljem o Angleški in o kraljici, in se je pri tem pogovoru mr. Hobbs jako trdo izrazil o aristokraciji in zlasti zabavljajl čez angleške grofe in markize. Bilo je zelo prijazno jutro in Cedrik je šel po igri s svojimi tovariši k mr. Hobbsu, da se spočije. Našel je prijatelja, ko je čital londonski časopis „London Illustrated News“, ki je pisal o neki dvorni ceremoniji.

„Ha,“ je rekel, „na ta način uganjajo norčije, toda nekega lepega dne se jim bode že poplačalo, ako se bodo dvignili oni, katere zdaj z nogami teptajo, ter vso svojat vrgli na kup — te vojvode in grofe in drugo starino! To ne bo izostalo, naj le počakajo.“

Cedrik je kakor navadno s hrbtom obrnjen proti mizi sedel na visokem pisarniškem stolu. Klobuk je imel pomaknjen nazaj in roke v žepih ter prav verno poslušal.

„Ali ste veliko markizov poznali, mister Hobbs?“ je resno vprašal. „Ali veliko grofov?“

„Ne,“ je mr. Hobbs ogorčeno odgovoril, „nikogar ne. Toda enega bi rad imel tukaj v tej kramariji, temu bi že pojasnil, da ne pustim roparjev in tiranov sedeti na svojih predalih in omaricah.“

Ta zavest vzvišenega meščanskega ponosa ga je napolnila z velikim zadovoljstvom in otrl si je čelo z zmagonosnim pogledom na svoje zaboje.

„Morda so le zato grofje, ker ne vedo nič boljšega,“ je opomnil Cedrik, v čigar malem srčku se je porodilo neko sočutje za nesrečneže. —

„Ker ne vedo nič boljšega!“ je rekel mr. Hobbs. „O, v tem se zelo motiš, saj si še grozno domišljujejo na to, te kukavice!“

Sredi te zabave je prišla Mari. Cedrik si je najprej mislil, da je prišla po kakšno potreščino za gospodinjstvo, a temu ni bilo tako. Bila je zelo razburjena in tako bleđa, kakor se pri njenem zagorelem obrazu ne bi pričakovalo.

„Pojdi domov, dragec,“ je rekla, „mati Te hoče imeti.“

Cedrik je splezal z visokega stola.

„Ali pojdem z mamo na izprehod, Mari?“ je vprašal. „Zbogom, mr. Hobbs. Pridem drugič.“

„Kaj se je pa zgodilo, Mari?“ je med potom vprašal. „Ali je vročina?“

„Ne, ne,“ je rekla Mari. „Bog moj, kaj se pri nas vse zgodi!“

„Morda ljubčka glava boli od solnce?“ je vprašal mali mož, ker se je že začel bati.

Pa tudi to ni bilo. Ko sta prišla do hiše, je stal voz pred njo in v sobi je bil nekdo pri materi. Mari je Cedrika naglo vlekla po stopnjicah, ga oblekla v najboljšo obleko, v tisto belo suknjico z rdečim pasom, ter ga gladko počesala.

„Lord!“ je pri tem govorila sama s seboj. „Saj je rekel lord; oh, in sorodstvo. Vrag naj jih vzame! Lord in grof, saj res, tem slabše!“

To vse je bilo res čudno, toda vedel je dobro, da mu bo mati vse pojasnila, zato je pustil Mari, naj se ubija s svojimi mislimi. Ko se je preoblekel, je stekel po stopnjicah in naravnost v sobo. Velik, suh in star gospod z ostročrtanim obrazom je sedel v naslonjaču in mati je stala poleg njega. Bila je zelo bleđa in na prvi pogled je opazil, da je imela solze v očeh.

„O Cedrik!“ je zaklicala, stekla mu naproti ter ga boječe in razburjeno pritiskala na sree. „Cedrik, otrok mojega srca!“

Veliki stari gospod je vstal ter dečka ostro pogledal ter si pri tem z velo roko drgnil špičasto brado. Vtis ga je, kakor se je videlo, zadovoljil.

obrnitkov in poučevanjem slovenske okolice, koga se mora podpirati.

Kličemo torej slovenskim možem pri „Naši Straži“: Naglo na delo, nevarnost za izgubo slovenskega ozemlja in življa ob meji postaja vsak dan večja in nemška požrtvovalnost brezprimerna. Pred kratkim je znani pisatelj Rossegger nasvetoval za doseg potrebnih sredstev predlog, vsled katerega se je „Südmarki“ v par dneh zagotovilo 20.000 K. Nemci upajo dobiti na nasvetovani način dva milijona kron in kaj se lahko zgodi s takim denarjem za ponemčevanje slovenskih krajev, si lahko predstavljamo.

Najbolj ogroženo je slovensko ozemlje med Mariborom in Spielfeldom. „Südmarka“, nemški „Schulverein“, nemški denarni zavodi, južna železnica in druge gospodarske organizacije strastno delujejo na ponemčevanje občin, ki leže na tem ozemlju, da bi tako zgradili nemški most do Drave. Vodstvo srednještajerskega „Südmarkgau“-a je 18. aprila v Lipnici sklenilo, da bo stavilo glavnemu vodstvu „Südmarke“ predlog, naj „Südmarka“ za sedaj naseljuje Nemce edino le v teh občinah in naj bo njen glavni smoter, da spravi v nemške roke vse občine med Mariborom in Spielfeldom, kjer se začenja zaključeno nemško ozemlje. Ne dvomimo, da bi se to ne zgodilo in ker je veliko Slovencev v teh krajih v narodnem oziru zelo mlačnih, si prav nič ne bodo pomišljali, za dober denar prodati svoja posestva, na katerih bode „Südmarka“ potem naselila trde Nemce iz rajha, na ta način povečala nemško posestno stanje in končno tudi dosegla, da bodo zavladali Nemci na vsem ozemlju severno od Drave.

Čujmo in branimo lepo slovensko zemljo, ki je v teh krajih itak že skoro decimirana in ta naloga pripade „Naši Straži!“ S tega stališča torej: naglo na noge res naša straža „Naša Straža!“

Politične vesti.

Poslanska zbornica. Zbornica je končala razpravo o delavnem času v trgovinah ter sprejela dotično zakonsko predlogo, ki določa med drugim: Vsem trgovinskim nastavljenecem se mora zajamčiti 11urni nepretrgani nočni počitek. Trgovinski uslužbenec, ki ne stanuje v lokalni, kjer se nahaja trgovina, ima pravico do poldrugournega opoldanskega počitka, oni pa, ki stanuje v hiši, kjer se nahaja trgovina, ima pravico samo do enournega počitka. Vsak razloček med trgovinskimi uslužbenci po mestih in na kmetih ima v bodoče odpasti. — Aneksijski odsek je imel v četrtek ob 11. dopoldne sejo pod predsedstvom dr. Šušteršiča. Vlada je članom odseka predložila rjavo knjigo, v kateri se

nahaja ves material, ki se tiče ustanovitve madžarske agrarne banke v Bosni. Vnela se je takoj viharna debata; vihar in splošno ogorčenje je bilo tako veliko, da je moral predsednik že ob 11. sejo zaključiti. Iz rjave knjige je jasno razvidno, da je dala avstrijska vlada brez najmanjšega ugovora svoje odobrenje glede ustanovitve madžarske agrarne banke v Bosni. V poslanskih krogih narašča vsled tega nevolja proti vladi in, kakor stvari stoje, je skoraj gotovo, da bo aneksijski odsek v svoji jutrišnji seji sprejel predlog dr. Redlicha, s katerim se izreka grajo vladi radi njenega malomarnega postopanja v zadevi ustanovitve madžarske agrarne banke. Splošno se pričakuje demisijski celokupnega kabineta ali pa vsaj finančnega ministra viteza Bilinskega.

Iz državnega zbora. Proračunski odsek je razpravljal o protustavnem izdanju državnih zakladnic. Slovanska jednota in socialni demokrati upajo, da bodo vlado vsaj prisilili, da prosi državni zbor, naj naknadno odobri protustavno izdajanje zakladnic. — V gospodarskem odseku je bil sprejet sklep, ki pravi, da je bilo nepotrebno, da je gosposka zbornica vrnila novo k obrtnemu redu poslanski zbornici. — V socialnem odseku je bila glavna debata zaključena. Izvoljen je pododsek 21 članov, za glavnega poročevalca posl. Drexl in poročevalci za posamične skupine zakonskega predloga. — V aneksijskem odseku je posl. Daszynski interpeliral vlado radi madžarske kmečke banke za Bosno in Hercegovino.

Ogrska ministrska kriza. Wekerle si prizadeva pridobiti stranko neodvisnosti za to, da bi se sklenila nova pogodba s krono. Toda Justh, ki je sedaj glava neodvisnjakov, in njegovi somišljeniki ne odnehajo od svoje zahteve v bančnem vprašanju. Upajo na nove volitve, kjer bi kot največji kričači zmagali in potem sami sklenili s krono pakt. „Pesti Naplo“ piše, da so vodilne glave sedanjega ministerstva izdelale program, po katerem bi bil za dolgo vrsto let sklenjen mir med kraljem in „narodom“, če se smejo Kossuthovci tako imenovati. Program obsega volilno preobnovo, vojaško in bančno vprašanje in samostojno carinsko ozemlje. Med Justhom, Kossuthom in Wekerlom divja tih boj, ker se vsak teh bori za prvenstvo. Wekerle kot pristaš skupne banke si prizadeva zbrati okoli sebe posvetno in duhovno aristokracijo, dočim se Justh in Kossut skušata z radikalizmom drug drugega prekositi ter zadobiti vlado v stranki neodvisnosti. Načelnik stranke bo potem tudi načelnik vlade. Cesar je odpotoval v Budimpešto 4. t. m. in ostane tam 8 dni.

Za vojno mornarico. V merodajnih krogih potrjujejo vest, da namerava vojna uprava od

delegacij zahtevati 400 milijonov kredita za vojno mornarico. S to svoto zgrade: 3 križarke tipa „Admiral Spaun“, 2 monitorja, 2 torpedovki, 4 podmorske čolne in 4 ogromne oklopnice (dreadnought), ki bodo stale 220 milijonov kron. — Vidi se torej, da je pri nas vedno dovolj denarja za vojaštvo, za kulturne in gospodarske potrebe pa je mogoče z največjim trdom iztisniti jedva par drobtine.

„Veleizdajniški“ proces v Zagrebu. Zagovornik v „veleizdajniškem“ procesu in eden najuglednejših hrvatskih juristov dr. Šime Mazzura je priobčil v „Obzoru“ članek, v katerem dokazuje, da bo „veleizdajniški“ proces trajal nedogleden čas, ako se bo vršil tako, kakor je tek razprave določilo sodišče. Na temelju dosedanjihkušenj je dr. Mazzura izračunal, kako dolgo bo še ta proces trajal. Sedaj je treba še zaslišati 277 prič, ki jih navaja obtožnica. Računajoč, da se bo vsak dan zaslišalo 5 prič, bo zaslišanje svedokov trajalo do 1. julija. Za zaslišanje glavnega svedoka Gjorgja Nastića je treba računati 14 dni, ker bodo pri tem zaslišanju sodelovali vsi zagovorniki. To bo trajalo torej do 17. julija. Na to pridejo na vrsto še prič, ki jih bodo predlagali zagovorniki. Dr. Mazzura računa, da bo teh prič najmanj 150, da bo torej njih zaslišanje izpolnilo najmanj 30 sej ter trajalo do 21. avgusta. Čitanje aktov, ki jih predlaga drž. pravdnistvo, teh je 460, in spisov, ki jih predlagajo zagovorniki, zaključni govori državnega pravdnika in 34 zagovornikov, končne izjave 53 obtožencev, vse to se ne more končati pred koncem l. 1909. Toda s tem stvar še ni končana! Vsa zadeva še pride pred kasačijsko sodišče, a to preko ničnostnih pritožb zagovornikov ne bo moglo prestopiti na dnevni red. Kaj, ako to sodišče odredi novo razpravo? Kako dolgo bo potem proces trajal in koliko bo ta proces stal?

Prevrat na Turškem. Odstavljenega sultana Abdul Hamida so pripeljali v Solun in nastanili v vili „Aladine“, kjer je strogo vojaško zastražen. Vsi časniki pišejo o njem, da je on kriv vseh pobojev, ker so našli pri preiskavi Jildiza mnoga obremenilna pisma, tako tudi nemškemu cesarju, v katerem mu obljublja velike gospodarsko-državne ugodnosti, če se zanj zavzame. Tudi puntarski vojaki so izpovedali, da je bil denar, s katerim so jih podkupili, od odstavljenega sultana. Zahtevajo torej, da se naperi proti bivšemu sultanu državni proces.

Polne turške blagajne. Premoženje Abdul Hamida znaša v celem 250 milijonov funtov ali 5 milijard 687 milijonov frankov. V inozemstvu je od tega denarja naloženega: 9 milijonov funtov na Angleškem, 3 na Francoskem,

„Tako, tako,“ je počasi rekel, „to je torej mali lord Fauntleroy.“

Drugo poglavje.

Cedrikovi prijatelji.

V naslednjem tednu ni bilo na svetu bolj začudenega in osupnenega dečka od Cedrika, cel teden je bil pa res čuden in neverjeten. Prvič je bila povest, ki mu jo je mati pripovedovala, jako čudna in moral jo je dva-ali trikrat slišati, da jo je razumel; kaj si bo pa mr. Hobbs o nji mislil, o tem si še ni bil na jasnem. Povest pričenja z grofom; njegov stari oče, ki ga še nikoli ni videl, je bil grof, in njegov najstarejši stric bi pozneje postal grof, če bi se ne ubil, ko je s konja padel. Po tega smrti bi moral potem drugi stric postati grof, toda ta je pa v Rimu nenadoma umrl na mrzlici. In zdaj bi moral nasledovati Cedrikov oče, toda ker so bili vsi mrtvi, nihče od rodbine več živ, je nazadnje prišlo do tega, da postane Cedrik po smrti starega očeta grof in dedič — in zdaj v trenutku je bil lord Fauntleroy.

Ko je to prvič izvedel, je obledel.

„O ljubček!“ je rekel, „rajši bi ne bil grof. Nihče od drugih dečkov, ki jih poznam, ni grof, kajne, meni tudi ni treba biti?“

Toda stvar se ni dala predrugčiti in ko sta zvečer z mamico pri oknu sedela ter gledala na siromašno ulico, sta dolgo in natančno

o tem govorila. Cedrik je sedel s prekrižanima nogama, kar mu je bilo najljubše, in lepi obrazček mu je bil malo prepaden in ves zardel od samega premišljevanja.

„Vem, da bi bil Tvoj oče zelo vesel tega,“ je rekla mati ter žalostne oči obrnila proti oknu. „Sree mu je zelo viselo na domovini. Pri tem je pa treba pomisliti še mnogo drugih stvari, katerih še ne moreš razumeti, ljubo dete. Jaz bi bila zelo neskrbna mati, ko bi Te ne pustila na Angleško — to vse boš razumel, ko odrasteš.“

Cedrik je žalostno zmajal z glavico. „Žal mi je, da moram oditi od mr. Hobbsa,“ je rekel. „Bojim se, da me bo zelo pogrešal in jaz njega kakor tudi vse druge.“

Ko je mr. Havisham, ki je bil dolgoletni odvetnik grofa Dorincourta in ki je imel nalogo, lorda Fauntleroya privedi na Angleško, drugo jutro zopet prišel, je Cedrik veliko novega zvedel, toda v tolažbo mu ni bilo, ko je slišal, da bo enkrat postal zelo bogat človek in imel tukaj en grad, tam en grad, velike parke, rudokope, zemljišča in mnogo služabnikov. Zelo so ga skrbjele misli na prijatelja mr. Hobbsa in takoj po zajutru ga je šel v prodajalno obiskat.

Hobbs je čital časopis, ko je Cedrik z resnim obrazom stopil pred njega. Vedel je, da bo za mr. Hobbsa hud udarec to, kar se mu je prigodilo, zato si je med potom natančno premislil, kako mu bo vso stvar povedal.

„Halo!“ je rekel Hobbs. „Jutro!“

„Dobro jutro!“ je rekel Cedrik. Splezal pa ni kakor navadno na svoj visoki stol, ampak sedel na zaboj s piškoti, prekrižal noge ter molčal tako dolgo, dokler ga ni mr. Hobbs čez časopis vprašujoče pogledal.

„Halo!“ je še enkrat rekel.

Cedrik se je osrčil.

„Mr. Hobbs“, je začel, „ali še veste, o čem sva včeraj dopoldne govorila?“

„Hm, o Angleškem menda.“

„Res je, in ravno ko je Mari prišla, ali še veste?“

Mr. Hobbs se je počehljajal po glavi.

„Govorila sva o kraljici in o aristokratih.“

„Da,“ je obotavljaje rekel Cedrik, „in o grofih, ali še veste?“

„Da, da,“ je odgovoril mr. Hobbs, „dobro sva jih zdelala, kakor zaslužijo.“

Cedrik je zardel prav v čelo. V taki zadregi še nikoli ni bil in plašila ga je tudi misel, da tudi za mr. Hobbsa stvar ne bo iztekla brez zadrege.

„Da, in rekli ste,“ je nadaljeval, „da bi nobenega aristokrata ne pustili posedati po tehle zabojih.“

„Saj bi tudi ne!“ je prepričevalno potrdil mr. Hobbs. „Naj le kdo pride, temu bi že pokazal.“

„Mr. Hobbs,“ je plašno rekel Cedrik, „eden pa le sedi na tem zaboju.“

Skoro za las bi padel mr. Hobbs s stola.

2 na Italijanskem in pol milijona na Nemškem. Poslanska zbornica je sklenila, da se ima zapleniti ves denar, ki ga je sultan Abdul Hamid naložil pri inozemskih bankah. Vlada pa je odpovedala vsa pogajanja radi najetja novega posojila. Vsled konfiskacije Abdul Hamidovega premoženja ima sedaj toliko denarja na razpolago, da ji ni treba najemati posojila. Ker so preiskave v Jildizu dognale, da je Abdul Hamid za svoj harem porabil na leto okrog 19 milijonov frankov državnega denarja, so krščanski, albanski in židovski poslanci narodnega sveta stavili predlog, da se sultanski haremi postavnim potom odpravijo.

Klanja v Mali Aziji. 20.000 Mohamedancev oblega mesto Marzifun v vilajetu Sivas. Angleška križarka „Piemonte“ je sprejela na krov več stotin Armencev beguncev. V Adani se klanja nadaljujejo. Turški parlament je izvolil komisijo, ki se poda na lice mesta, da preiskuje. Več bataljonov je dobilo povelje, da odkoraka proti Adani in Mersini. V Alexandretto je došel zborni poveljnik, da vpostavi v maloazijskih provincijah red. V Lacepede in bližnjih okrajih je bilo poklanih 7000 kristjanov. Na obrežju je polno beguncev.

Iz slovenskih dežel.

Deželnozborske volitve na Štajerskem. Dne 7. t. m. so se začele na Štajerskem deželnozborske volitve. Po novem volilnem redu bode štel novi deželni zbor 86 poslancev, od katerih jih pripada Slovincem samo trinajst, in sicer eden v slovenskih trgih, dva v splošni skupini in deset v kmečkih občinah. Prva bitka se je bila v petek v splošni skupini, kjer je postavila „Narodna stranka“ v okraju Celje-Brežice-Slovenji Gradec kandidatom nadučitelja gosp. Brinarja. Klerikalna stranka kandidira v tem okraju iz svojega okraja pobeglega Piška, dočim so socialni demokrati postavili Sitarja svojim kandidatom. V tem okraju pride najbrž do ožje volitve. V skupini Maribor-Ptuj-Ljutomer-Konjice ni narodna stranka iz popolnoma neumljivega vzroka postavila nobenega kandidata! Klerikalni kandidat dr. Korošec je torej v tem okraju zmage gotov, to tembolj, ker je njegov protikandidat socialni demokrat Kitek skoraj popolnoma neznan. Razen omenjenih dveh skupin pa se bodo Slovinci udeležili volitev tudi v nemški skupini spodnještajerskih mest in trgov, kjer so postavili kandidatom splošno znanega in priljubljenega gosp. Ivana Rebeka, ključavničarja v Celju. Nemški kandidat v tej skupini je brivec Kral

„Kaj?“ je zaklical.

„Da,“ je ponižno pojasnil Cedrik, „jaz sem grof ali bom vsaj pozneje postal. Goljufati Vas nočem.“

Mr. Hobbs je osupnil, naglo je vstal ter pogledal na toplomer.

„Mora že biti solničarica ali kaj takega,“ je rekel ter ostro pogledal mladega prijatelja. „Saj je tudi res vroče! Ali Te zelo boli? Odkedaj pa imaš to?“

Položil je veliko roko na dečkovo glavo in ta je bil še bolj v zadregi.

„Hvala, hvala,“ je rekel Cedrik, „saj sem zdrav in tudi v glavi je vse v redu. Hudo mi je sicer, toda vse, kar sem Vam povedal, je res. Zato je prišla Mari včeraj po mene in mr. Havisham je moji materi vse povedal in on je odvetnik.“

Mr. Hobbs je padel na stol ter si z robeem otrl čelo.

„Eden od naju ima solničarico!“ je zaklical.

„Ne,“ je odgovoril Cedrik, „prav gotovo ne. Udati se morava v to, mr. Hobbs. Moj stari oče je poslal mr. Havishama prav iz Angleškega sem, da nam vse to pove.“

Mr. Hobbs je ves osupel strmel v nedolžen resen obrazek pred seboj.

„Kdo je Tvoj stari oče?“ je naposled vprašal.

iz Maribora, socialni demokrat pa učitelj v poklju Hrovatek. Ako se Slovinci v tej skupini udeležijo polnoštevilno volitve, ni izključeno, da zmaga slovenski kandidat ali pa pride vsaj v ožjo volitev. Žalibog se je za to volitev po nekaterih mestih in trgih od slovenske strani vse premalo storilo. Zlasti klerikalna stranka ni do zadnjega trenutka storila ničesar. Dne 17. t. m. se vršijo volitve v kmečkih skupinah, kjer je postavila „Narodna stranka“ povsod svoje kandidate, le okraja Ptuj-Ormož in Maribor-Sv. Lenart-Radgona-Ljutomer je prepustila „slogašem“. Ker so v teh okrajih postavili tudi nemškutarski „Štajercijanci“ svoje kandidate, bode boj hud in je izid povsod negotov. Pač pa je izvolitev g. dr. Vekoslava Kukovca v skupini slovenskih trgov, ki se vrši dne 27. t. m., zagotovljena. Vsekako bode volilni boj, ki so nam ga klerikalci vsilili, jako vroč in zanimiv in za klerikalne peteline prav lahko tudi usodepoln.

Zaušnica slov. učiteljstvu na Sp. Štajerskem. Dež. šolski svet štajerski je imenoval za šolsk. ravnatelja v pokojenega nadučitelja nemške ljudske šole v Laškem trgu, K. Valentinitscha. Med aktivnim slovenskim učiteljstvom na Spod. Štajerskem štaj. dež. šol. svet ni našel šolnika, ki bi bil tega odlikovanja vreden, — poseči je moral po nemškutarju Valentinitschu, ki je poznan strankar takozvanih spodnještajerskih „Nemcev“! To odlikovanje je klobuta vsemu slovenskemu učiteljstvu na Sp. Štajerskem! Vidi se, da dež. šol. svet štajerski propagira nemštvo, torej neznačajništvo, ter tako naravnost dela v demoralizacijo učiteljstva. — Valentinitsch je že več let penzioniran. Kakšnih zaslug si je pa pridobil kot učitelj? Nikakih! Po mnenju štaj. dež. šolskega sveta je to dovolj, da je bil nekaj let vodja nemški i. e. nemškovačni šoli v Laškem trgu. Utegnil bi kdo ugovarjati, češ, Valentinič — tako se je mož pisal svoje dni — ima vendarle zasluge za kmetijstvo. Mož je res praktičen kmetovalec za svoj — žep. On je član raznim komisijam, pridno „rajža“, in to — nese. Saj še tajništva domače kmetijske podružnice ne opravlja — zastoj. To so zasluge, kaj?! — Sicer pa res ne uvidimo, kako pride šolska oblast do tega, da kakega učitelja, ki bi bil res kaj znatnega storil na polju kmetijstva, le radi tega odlikuje.

Nemški prestolonaslednik namerava vzeti v zakup velik lov na Gorenjem Štajerskem, kjer se nastani prusko lovsko oskrbnništvo.

Nemška šola v Gaberju pri Celju se ne bode zidala. Občinski svet v Celju je odklonil dar nemškega „Schulvereina“ v ta namen, ki je znašal K 105.000 in izjavil, da se iz „fi-

Cedrik je segel v žep in skrbno izvlekel košček papirja, na katerem je bilo z velikimi, nerodnimi črkami nekaj napisanega.

„Nisem si mogel zapomniti, zato sem si napisal,“ je rekel in potem počasi čital: Jon Artur Molyneux Errol grof Dorincourt! Tako se imenuje in stanuje v nekem gradu — ali v par gradovih mislim. In moj oče, ki je umrl, je bil njegov najmlajši sin, in jaz bi ne postal ne grof, ne lord, ko bi moj oče ne umrl. In moj oče bi tudi ne postal grof, ko bi njegova brata ne umrla. Toda ti so vsi mrtvi in nikogar ni več kakor jaz, zato moram jaz grof postati in stari oče je poslal nekoga, da me odpelje na Angleško.“

Mr. Hobbsu je vedno bolj vroče postajalo. Otiral si je čelo in golo glavo ter prhal, in pihal da je bilo groza. Da se tukaj nekaj čudnega godi, se mu je začelo daniti v glavi, ko je pa potem zopet pogledal malega dečka na zaboju, s plašnimi, nedolžnimi otroškimi očmi, na katerih se ni prav nič izpremenilo, ampak je bil vedno isti čedni, veseli deček v črni suknjici z rdečo kravato, kakor je tudi včeraj sedel tukaj, ga je ta povest o plemenitah in naslovih vedno iznova premagala in ker jo je Cedrik tako preprosto in brez zadrege pravil, ne da bi se sam zavedal njenega pomena, se je njegova osuplost vedno bolj večala.

„In, in kako si že rekel, da se zdaj imenuješ?“ je vprašal.

nancijelnih razlogov“ ne more spuščati v to podjetje. Radi verjamemo!

Mariborsko slovensko gledališče je vprizorilo v nedeljo dne 25. aprila Ipavčevo opereto „Tičnik“ in salonsko burko „Bratranec“. Obe igri ste imeli lep in sijajen uspeh.

Celjskega zlatarja Almoslechnerja, katerega so dali njegovi upniki prijeti na Švicarskem, dovedli so 28. aprila ponoči v Celje, ter ga izročili tamošnjemu c. kr. okrožnemu sodišču.

Celovski mestni svet je sklenil povišati letno subvencijo za „Schulverein“ oziroma „Südmarmko“ za 200 K, tako da bi skozi deset let znašala vsakoletno 300 K. Na ta način se tudi celovski mestni svet pridruži od pesnika Rosseggerja predlagani dvemilijonski ustanovi za nemške obmejne šole. Naj nas ta zgled bodri, da tudi mi storimo kolikor le moremo za obmejno obrambno delo, ki postaja čezdalje bolj pereče in važno.

Nemški poslanec — osem mesecev v zaporu. O nemškonacionalnem poslancu Großbauerju so krožile v njegovem volilnem okraju razne govorice, da je bil že par let zaprt, in kot je videti, so ga lastni pristaši pozvali, naj toži. To je storil in izkazalo se je, da je pred 35 leti sedel osem mesecev, ker je bil zraven pri nekem tepežu, kjer so zaklali nekega fanta in tam našli Großbauerjev nož. Vsi, ki so to raznašali, so bili obsojeni, ker so mu očitali prestano kazen in deloma trdil neresnico.

Mlad slovenski kipar. Frid. Gornik, rojen Slovenec, je razstavil na Dunaju svoje delo „Dies irae“. Delo je bilo odlikovano. Zopet eden, s katerim se bo ponašal nemški sosed, obenem pa zabavljaj čez našo kulturo!

O potrebi znanja slovenščine je govoril v celovski trgovski zbornici podpredsednik Wirth. Izjavil je, da treba znati trgovcem in uslužbencem ne le koroškega narečja, marveč tudi nekoliko pismene slovenščine. S tem je pripoznal veliko moč slovenskih kupcev, kajti sigurno se ne bi bilo treba učiti slovenščine za nemške stranke.

Wieser ostane? Kakor se kaže, zloglasni postajenačenik na državnem kolodvoru v Gorici, Wieser, ne bo prestavljen. Zavzeli so se zanj stari njegov prijatelj Derschatta, nemški minister rojak in še drugi vplivni nemški politiki. Wieser si je poiskal pomoč tudi pri Lahih in baje mu je šel na roko goriški državni poslanec dr. Marani. Tako vidimo v boju za Wieserja Nemce in Lahe, ali kaj se je storilo pa od slovenske strani? Tu bi bil na mestu le skupen nastop vseh treh goriških drž. poslancev in pomoč „Zveze“ ter „Jednote“. Ali tega ni bilo, zato pa Wieser najbrže ostane še naprej v Gorici, kjer je glavni steber nemštva. Potrebne

„Cedrik Errol lord Fauntleroy,“ je odgovoril ubogi mali plemič. „Tako me imenuje mr. Havisham. Ko sem stopil v sobo, je rekel: Tako, tako, to je torej mali lord Fauntleroy.“

„Naj me strela ubije!“

Kadar je bil mr. Hobbs zelo razburjen, je rabil te besede, in v tem razburljivem trenutku so mu tudi zopet ušle. Cedrik ni v tem nič slabega videl; njegovo spoštovanje in občudovanje mr. Hobbsa je bilo tako trdno, da je slepo verjel v resničnost vseh njegovih opazk, tudi je še premalo poznal družbo, da bi vedel, da mr. Hobbs ni bil vedno korekten. Da je bil popolnoma drugačen nego njegova mamica, je seveda čutil, toda mama je bila ženska, in da so ženske in moški različno ustvarjeni, mu je bilo popolnoma jasno.

Zelo resno je pogledal mr. Hobbsa.

„Angleško je zelo daleč, kajne?“ je vprašal.

„Onostran atlantskega oceana,“ je pojasnil Hobbs.

„To je najslabše pri tem,“ je Cedrik žalostno rekel. „Morda Vas pa potem dolgo časa ne bom videl — niti misliti nočem nato.“

„Tudi najboljši prijatelji se morajo ločiti,“ je svečano odgovoril mr. Hobbs.

„Midva sva že dolgo, dolgo let prijatelja, kajne?“

„Odkar si na svetu. Šest tednov menda si bil star, ko si napravil prvi izlet na ulico.“

skupnega nastopanja od strani slovenskih poslancev celo v takih rečeh ni, ker ga nočejo klerikalci, katerim je blagor slovenskega ljudstva deveta briga, vse pa strankarsko koristolovstvo.

Kamen za univerzo v Trstu. Slovesno polaganje temeljnega kamna za italijansko univerzo bi se imelo vršiti te dni. Prinesti so ga hoteli italijanski dijaki, ki potujejo peš iz Rima v Trst. Bo to sveti kamen, ki je izkopen iz rimskega Fora. Določeno je bilo, da ga bodo izročili v slovesni avdijenci županu tržaškemu, ki položi kamen v mestni muzej, da bo tam še poznim rodovom pričal, kako so znali igrati — Italijani dvajsetega stoletja vlogo pajacev! Vsa ta komedija pa jim je bila odsvetovana.

Kranjsko.

Narodnost naše duhovščine. Ljubljanski škof dr. Jeglič se je iz vsega početka po septemskih dogodkih postavil na stališče Nemcev; to nam že kaže znano pismo grofu Barbotu. In ko so potem ogorčeni Slovenci začeli v kranjski hranilnici dvigati svoje vloge, je bil škof zelo proti temu ter obsojal to početje v nasprotju — to lahko rečemo — s štirimi petinami naših duhovnikov. V zadnjem času je moral škof Jeglič izdati duhovščini najbrž še poseben ferman, sicer se ne bi zgodilo, da bi predpretečeno nedeljo v Št. Rupertu župnik in kaplan s prižnice naznanila, da nesmejo ljudje dvigati denarja iz Kranjske hranilnice. Upamo vendar, da se bo tudi med duhovniki našlo le malo takih, ki bi se udali škofovemu povelju ter zlorabili sveti kraj za agitacijo v prid nemški šparkasi. Vse, kar je prav, tu se pa mora užaliti vsaka slovenska duša in neha tudi vsaka pokorščina. Vsakdo ve, kaj pomeni Kranjska hranilnica za kranjsko nemštvo in zato se bo pa tudi vsak po tem ravnal. Meseca aprila se je v nji zopet dvignilo 1 milijon 128.820 kron in je stanje hranilnih vlog padlo na 46 milijonov.

Zmaga N. D. O. v Ljubljani. Stavka na električni železnici se je končala dne 1. majnika s sijajno socialno zmago. Na delavski praznik zvečer se je doseglo sporazumljenje glede stavke na električni cestni železnici in v nedeljo opoldne so po vrsti pridrdrali vozovi v mesto, ki jih je narodno občinstvo pozdravilo z veseljem kot priče, da je stavka srečno končana. Uspeh, ki ga je dosegla Narodna delavska organizacija s to stavko, je popoln. Železničarji so dosegli tri četrtine tega, kar so zahtevali; dosegli so zase zvišanje plač in preuredbo službenega časa, dosegli so pa tudi za skupno slovensko stvar uspeha, kajti železnica je koncilijantno ugodila vsem zahtevam v narodnem oziru: nemški napisi bodo

„Oh,“ je pripomnil Cedrik ter globoko vzdihnil, „takrat še nisem mislil, da postanem kedaj grof.“

„Torej misliš, da Ti ni mogoče priti iz te zagate?”

„Bojim se, da ne. Mama pravi, da bi bila očetova želja, da grem. Toda čeprav moram postati grof, bom pa poskušal, da postanem prav dober grof; tiran gotovo ne bom. In če pride spet do vojne z Ameriko, jo bom ustavil, če bom mogel.“

(Dalje prihodnjič.)

Špiritistka.

Spisal Andrej Rapè.

I.

Malo je mešala svojo govorico s hrvaščino, a to ji je pristojalo kaj dobro. Bilo je nekaj posebnega, kakor je bila ona vsa posebna v vsem snovanju in nehanju.

„To je užasno!“

Pa so se ji pokazali lepi beli zobje in oči so se ji posvetile kakor dva črnožareča oglja pod visokim, belim čelom s toliko bujnostjo črnih las obkroženim, da jo je večkrat bolela glava.

Njena roka je segla k sreč in zadržali so ji drobni prstki, kakor bi se hoteli zapičiti v srce in ga iztrgati iz prsi, ga zdrobiti v kosce in vreči ven iz sebe.

izginili in znanje nemškega jezika ne bo več pogoj za sprejem v službo. Moč narodnega čuta se je pri ti stavki kar najlepše izkazala; narodni čut je pridobil navzlic vsi razliki v socialnih naziranjih stavkujočim delavcem simpatije narodnega občinstva. Železničarji bi bili lahko stavkali nekaj tednov in dobivali zadostno podporo — tako je bilo občinstvo zanje vneto. — N. D. O. čestitamo.

Iz deželne odbora. Uradne ure pri deželnem odboru bodo od 15. maja dalje od 8. do 2. ure. V deželni šolski svet je deželni odbor v smislu sklepa odposlal dež. odbornika Jarca in učitelja Jakliča. Predlog grofa Barbo, da naj se odpošlje bivši dež. glavar pl. Detela, je propadel. Iz kirurškega oddelka se bodo gotove bolezni prenesle na dermatologični oddelek, ter se imenuje dr. Drganec asistentom na dermatologičnem oddelku. Na študentu se naj zgradi solidna baraka, v kateri se naj sprejemajo blazni hiralci. Deželne ustanove so se podelile sledečim tehnikom: Ruech Francu, Stibil Leopoldu, Škof Rudolfu in Premrlu Stanislavu. Grnska šola se bo s svojim vinom udeležila razstave kranjskih vin v Pragi. Za kapnice v občini Vrabče se je deželni prispevek zvišal na 30%.

Občinske volitve v Dragi. Draga na Kočevskem je imela pred leti, čeprav so Kočevarji v večini, slovenski občinski odbor in je dolgo vrsto let županoval g. Pavel Turk, ki se je pa pred nekaj leti preselil v Ljubljano. Ko je pa prišel v Drago zagrizeni nemškonacijonalni gozdar kneza Auersperga Kienzl in pa še en učitelj, so se razmere tako izpremenile, da so Kočevarji dobili večino, kajti gozdar je vplival na vse od Auersperga odvisne volilce, Nemce in Slovence, da so morali Kočevarje voliti. Pri zadnji volitvi dne 28. aprila so Slovenci zopet zmagali v prvem razredu. Drugi in tretji razred so pa dobili Kočevarji, ker je zopet Auersperg oziroma njegov gozdar posegel vmes.

Velika pevska slavnost v Ljubljani. Vsa obsežna dela in predpriprave za to pevsko slavnost povodom društvene 25-letnice pevskega društva „Slavec“ v dneh 27., 28. in 29. junija t. l. so v najživahnejšem tiru. Stalni odbor „Slavec“ ima redne tedenske seje, a v kratkem se prično seje skupnega slavnostnega odbora, v katerega pošljejo svoje odposlance razne zveze, korporacije in društva, tako da bo ta pevska slavnost, prirejena z združenimi močmi, nekaj veličastnega, česar naše stolno mesto Ljubljana dosedaj še ni videlo. Saj se bodo sešla v slavnostnih dneh pevska in narodna društva ter odposlanci iz vseh pokrajin slovenskih, hrvaških in čeških dežel, da v združenih velikih skupnih zborih in nastopih

„Užasno!“

V njeni toplozakurjeni sobi nas je sedela večja družba. Zunaj vihar in sneg. Temna, neprijetna noč brez zvezd, brez lune.

In zopet sem jo videl, kakor večkrat zadnji čas: plahe oči, iskreče, v čudnem ognju goreče; iz njih je sršela mrzla odločnost, ki se je oprijemala moje duše ob njenem pogledu s tisočerimi tihimi rokami, ki se mi je iz nje porajalo neumljivo mi sočustvo.

„Kaj ji je? Saj ni bila vedno taka! Nekaj skriva. Ali meni ne skriva, ne skriva...“

In pogledala nas je zamišljena in skoro trepečoča:

„Ali se vam ne zdi, gospodje, kadar slišite ali čitate o kakem samomoru, da je umrl junak? Meni se zdi,“ je nadaljevala, ne čakaje odgovora. „Silen, velik se mi zdi mož, čegar nepremagljiva roka si je nastavila revolver na senci! In pomislite: nežna, bela roka drži revolver, ako zre v svet s polnim zaničevanjem: fej! — In pok... o! Jaz jih občudujem! Ali verujete? Hotela bi biti tako junaška! Ampak moja roka je preslaba, moja volja smešnoplaha. Nikdar ne bom tako velika v lastnih očeh! Užasno!“ —

Čutili smo veti po zakurjeni sobi nekaj mrzlega, mrtvega...

„Kod išče njena zbegana duša tešila in — zakaj?“ mi je šinilo v glavo. Gledal sem jo in se zamislil, med tem ko so drugi izražali svoja

posameznih društev povzdignemo čast slovenske in slovanske pesmi. Ta pevska slavnost pa bode imela še drug važen, kulturn in zgodovinski pomen, razgovarjalo se bode pri slavnostnem zborovanju, po predlogu „Zveze čeških pevskih društev“ o ustanovitvi „Zveze slovenskih pevskih društev“, h kateri naj bi pripadala v prvi vrsti vsa češka, hrvatska in slovenska pevska in petje goječa društva. Koliko velikih uspehov nas čaka na glasbenem polju ob združitvi teh slovanskih pevskih društev, bode pokazala bredivomno bodočnost, a že pevska slavnost 25-letnice „Slavec“ bode nekaj odsev teh združenih pevskih nastopov in merito za prihodnost. Odbor je razposlal vabila vsem znanim pevskim in narodnim društvom slovenskim, ter pevskim društvom hrvatskim in češkim. Ako bi katero bratsko društvo vabila ne dobilo, kar je prav lahko mogoče, blagovoli naj to oprostiti in ga zahtevati. Vsa društva naj vpošljejo svoje prijave čim preje, da bode odboru mogoče ogromno delo sproti urejati, Med prvimi priglasi društvi je „Hlahol“, zpěvácký spolek v Pragi, korporativno s 150 člani. Tržaško pevsko društvo „Ilirija“ priredi poseben vlak. Tržaška in okoličanska pevska in narodna društva so imela dne 18. aprila t. l. shod v Trstu, na katerem se je volil poseben odbor, kateri si je nadel nalogo, začeti veliko akcijo za kar največjo udeležbo pri tej narodni in pevski slavnosti v Ljubljani. „Odbor ustredni jedn. spěv. spolku“ v Pragi je razposlal vsem zveznim pevskim društvom posebno okrožnico, naj čim preje prijavijo svojo udeležbo in število udeležencev. Bratska hrvatska in ostala slovenska pevska in narodna društva storite enako: Snujte v svojih okrajih odbore, katerih naloga naj bode, delati za kar največjo udeležbo, a obračajte se tudi do svojih občin in denarnih zavodov za potovalno podporo, katero dajo kakor povzamemo iz časopisov posnemanja vredno tudi občinski zasopi čeških mest svojim društvom za potovanje k pevski slavnosti v Ljubljani, katera bodi praznik bratske vzajemnosti.

Hrvati in „Slov. planinsko društvo“. Na občnem zboru „Hrvatskega planinarskega društva“ v Zagrebu je bančni ravnatelj A. Herzog stavil predlog, naj bi društveni odbor stopil v dogovor s „Slovenskim planinskim društvom“, da bi organ tega društva „Slovenski planinski vestnik“ postal tudi glasilo „Hrvatskega planinskega društva.“ Ta svoj predlog je utemeljeval tako-le: „Slov. plan. vestnik“ izhaja vsak mesec v večjem obsegu kakor organ našega društva; priobčuje krasne ilustracije in vrlo instruktivne članke, a se že sedaj pridno ozira na hrvatsko planinstvo. Naj bi se izposlovalo, da bi uredništvo del lista rezerviralo za članke

mnenja o samomorileh: dame s protesti in zaničevalnim gnusom, gospodje, da se pokažejo odločneje in brez strahu, z nekakim prezirljivim smehljajem, z dvomljivo filozofijo, da bi jim bil naposled včasih samomor malenkost, bagatela. —

„Ali se pogovorimo z duhovi? —“

In ročno je postavila malo trinogo mizico sredi sobe: „Gospa, ti sedeš sem, tukaj ti, prijatelj, in tja oni; tu sem jaz!“

Dva gospoda se nista hotela udeležiti klicanja duha; nista verjela in se rogala.

„Gospodična Vera! Najin medij je tale!“ sta dejala in pokazala na polno steklenico. Vsa družba se je zasmejala, gospoda pa sta trčila s kozarcema. „Vivat spiritus alkoholikus!“

„Če ne bosta mirna sedaj, da nam pokvarita vse, vaju zapodim dotlej iz sobe!“

„Brez ugovora, gospodična Vera! Čisto mirna bova, kot jež v lisičjem domu.“

Drugi so se zasmekali, na Verinem obrazu pa ni bilo ni enega smehljaja. Njen mirni in blede obraz je vplival vsaj za trenotek. Gospoda sta se pokorila resnemu povelju. Mir. — Luč gori prav dremotno. Grobna tišina. —

Nekdo se je premaknil z nogo in vzdihnil precej slišno. Drugi molče. Vera:

„Dobri duh, oglasi se! Prosim, dobri duh Amalije! Naznani se z enim udarcem mize!“

Ta njen trepečoč glas! Vsa notranjost govori v njem.

in vesti hrvatskih planincev. V tem slučaju bi hrvatsko društvo opustilo svoje glasilo in njegovi člani bi v bodoče dobivali „Slov. planinski vestnik“. S tem bi se Hrvati na turističnem polju približali Slovencem, kar bi bilo v interesu obeh bratskih narodov. Hrvatski planinci bi stopili na pot, ki sta jo že uglasili „Slovenska Matica“ in „Matica Hrvatska“. Občni zbor je z navdušenjem in enodušno sprejel Herzegov predlog ter pooblastil odbor, naj nemudoma prične pogajanja s „Slov. plan. društvom“ glede „Slov. plan. vestnika“. Na predlog prof. Pasarića je občni zbor votiral 200 kron za „Aljažev dom“, poleg tega pa so zborovalci obljubili, da bodo iz svojih sredstev še prispevali za zopetno zgradbo „Aljaževega doma“.

Slovenska Matica. Na obnem zboru „Slovenske Matice“ so bili izvoljeni naslednji odborniki: dr. Janko Bezjak (na mesto odstopivšega ravnatelja Wiesthalerja), ing. chem. Jakob Turk, Fran Milčinski, dr. M. Murko, Luka Svetec, dr. Drag. Lončar, Engelbert Gangl, Fran Govekar, Ant. Trstenjak, Fr. Finžgar in Peter vitez Grasselli.

„Matica Slovenska“ je razposlala te dni slovenskim umetnikom, strokovnjakom v zgodovini umetnosti in zgodovinarjem sploh nastopni poziv: „Matica Slovenska“ bi hotela izdati „Zgodovino umetnosti v slov. deželah“ oz. „Zgodovino slov. umetnosti“ in „Kolo jugoslov. umetnikov“ (reprodukcije), kakor ga je zadnja leta izdajala „Matica Hrvatska“. Da se mi ta misel uresniči, skličem v kratkem anketo. Na tej anketi bi se razpravljalo na pr. o sledečih točkah: 1.) Kje bi bilo najti umetnine starejših dob? 2.) Kaj in kje se je že pisalo o naši umetnosti? 3.) Kako bi se bilo lotiti še preostalega umetniške zgodovinskega dela? 4.) „Kolo jugoslov. umetnikov“. Prosim Vas vljudno, da bi mi blagovolili sporočiti, o kateri navedenih točk bi mogli prevzeti referat za anketo; vsakakor pa mi vsaj pismeno priobčite svoje mnenje. Ljubljana, aprila 1909. Dr. Fr. Ilešič, predsednik „Matice Slov.“ — Mnogim, ki se zanimajo za stvar, „Matica“ ni mogla doznati za naslov. Njim veljaj to-le javno vabilo.

Ob štiridesetletnici tabora na Vižmarjih piše „Slov. Branik“: Dajte nam zedinjeno Slovenijo! je klical oče slovenskega naroda dr. Janez Bleiweis na vižmarskem taboru zbrani množici, štejoči 25 do 30.000 ljudi. Navdušenja za naša sveta narodna prava, polnečega tedaj slovenska srca, ni moči popisati. Kdor si bil navzočen na tem doslej največjem slovenskem zborovanju, čutiš še danes, kakšen ogenj je tedaj vzburljal naša samozavestna srca. Vse je hrepenelo po skorajšnjem vresničenju resolucij, ki so jih predlagali na taboru in vtemeljevali

vneti govorniki. V spomin na nepozabni binokostni ponedeljek 1. 1869 sem si ohranil ogromni taborski lepak navajajoč točke, ki so ukrepali o njih taborjani. Govorilo in sklepalo se je: I. O sredstvih, ki so neohodno potrebna, da se ohrani in okrepi narodnost slovenska, in to: 1. po zedinjenju vseh Slovencev na postavni poti v eno kronovino z deželnim zborom v Ljubljani; 2. po uvedbi slovenskega jezika v šole; 3. po ustanovitvi slovenskega vseučilišča v Ljubljani; 4. po uvedbi slovenskega jezika v urade. II. O napravi denarnih zavodov v podporo kmetijstva in obrtnijstva in osnovi lastnega zavarovalnega društva. Dne 17. t. m. bo minilo 40 let, odkar smo taborovali na Vižmarjih. Ali so se v tej dobi izpolnile tamkaj sprejete zahteve? Razen točke II. smo Slovenci domalega tam, kjer smo bili pred štirimi desetletji. Ne da se tajiti, da smo v marsičem sedaj celo na slabšem nego pred leti. Narodno vprašanje se je pod znanim vplivom potisnilo v ozadje, češ, da ni na dnevnem redu. Kdor se čuti za narodnjaka, proglašen je bil za „liberalca“ in naj si je imel vso vero, kolikor je je v 12 členih. Namesto organizacije naperjene zoper mogočnega sovražnika delajočega na našo narodno pogubo osnovala se je močna stranka, ki ji je poglavitni namen: borba zoper brate, ne zoper tujce — te treba pustiti zmirom. V volilnih proglaših njenih kandidatov se ne omenjajo naše narodne zahteve sprejete na slovenskih taborih. V vladni službi stojča je omenjena stranka vselej zvesto stregla še tako narodno krivičnim vladam in ščitila v odločnih hipih njihove zastopnike. Za borno skledo leče — za razne osebne in strankarske podpore — je izdala splošne narodne koristi (primeri: Cilli — fremdes Gebiet; oškodovanje slovenskega naroda o volilni prenarredbi; dve nemškonacionalni gimnaziji na Kranjskem; razna imenovanja itd. itd.). Složno nastopanje v važnih narodnih vprašanjih je onemogočevala osebna in strankarska sebičnost. Kar je trudoma zidal narodnjak, podrl je z drzno roko slovenski vladni sluga. Ob takem neskladu je sostavno in vztrajno naraščala nemška moč kažoča se ob mejah in vsepovsod med nami. Ko je lani v jeseni priklopela do vrhunca in je tekla nedolžna kri v našem stolnem mestu, menili smo, da je nastopil trenotek, ko se poravna razdor in se strnejo Slovenci v eno, v narodnem in gospodarskem oziru edino vojno vrsto, zmagovito nastopajočo zoper tujstvo. Žal, da se naša nada ni izpolnila... Značilnega pomena je dejstvo, da se vižmarskega tabora spomenik, naročen in izdelan pri kamnoseku Čamerniku, še doslej ni postavil.

Nemška „Zadružna zveza“. Knez Auerperg je pri seji takozvanega „Verständi-

se je. Med mizami so se pojali otroci in rado vedno gledali to veliko, v Jelševju nenavadno življenje. Šumela so krila, žareli obrazi. Vroče je bilo, žareče vroče, ali vsi obrazi so bili živi, veseli. Vsak hip je pripeljal fant svojo plesalko, gologlavo, s svilen roto čez ramo, k mizi. Oba sta gorela, vesela, zdrava.

Koncu vrta je bil sod. Nanj se je bil spravil nekdo in je govoril. Ne posebno dobro, niti modro. Ali boljše bi ne bil naredil nihče. Poslušal ga je malokdo. Konec govora pa je splošno ugajal. Usta so mu obmolnila, pritisnil je roko na prsi in se je globoko priklonil. Nekateri so zaploskali. Še sklonjen je mislil stopiti raz sod, da se na tleh še enkrat prikloni. Pa zadel je z nogo ob rob — padel po tleh in presenečen obležal. Otroci so zakričali in ljudje so se smejali; vnovič zaploskali, in vpili: Živijo! Govornik pa se je v zadregi pobiral.

Pred godci je stal ves čas bos človek. Plešo je imel na glavi in nič brk. Oči so mu bile solzne, vodene. Vrtil je klobuk v roki in plesal sam brez plesalke. Za klobukom, ki ga je vihtel v roki, je imel venec rož. Zlezel je za govornikom na sod, prazen in trhel, ter učil, kako se mora stati, da se ne pade. Pa je jedva izgovoril par besedi, se mu je vdrlo trhlo dno in je izginil v sodu, le ob robu njegovem se je bleščala še njegova zagorela pleša. Iznova so ploskali in še viharneje klicali: Živio!

gungsausshussa“ dne 2. aprila v Kočevju sprožil misel, da se osnuje na Kranjskem posebna nemška „Zadružna Zveza“, h kateri bi morebiti tudi lahko pristopile eventualne nemške zadrage v Primorju. Seje so se udeležili tudi dekan Erker in poslanec Eger ter grof Barbo in šolski nadzornik Peerz. Gre se za vzajemno nacionalno in gospodarsko akcijo Kočevcev.

Važna zdravstvena odredba. V Ljubljani je sicer prepovedano zavijati živila v popisan papir po § 45. navodila za službo tržno-policijske straže. Vendar pa se za to prepoved skoraj nikdo ni zmenil in v rabi je po večini umazan, popisan papir, ki utegne biti zelo zdravju škodljiv. Z ozirom na to je izdalo tržno nadzorstvo razglas, v katerem opozarja prodajalce živil na to točko tržno-policijskega reda in jih pozivlja, da imajo najkasneje s 15. majnikom rabiti izključno predpisan — čist, nepopisan papir, ker bi se sicer morala taka nadaljna opustitev kaznovati tudi radi prestopkov tržnega reda.

Državno podporo v znesku pet tisoč kron je dovolilo ministerstvo kmetijski družbi v Ljubljani in sicer 3000 kron za vzdrževalne stroške za leto 1907 in 2000 K za izdajo lista „Kmetovalec“.

Redna vožnja z avtomobilom med Sežano in Opčino se je pričela dne 1. majnika, avtomobil je napravila sežanska občina v prosep prometa s tujci in izletniki v Sežano in okolico.

Zopet nove Ciril Metodove podružnice na Dolenjskem. V Radečah na Dolenjskem se je ustanovila dne 2. t. m. nova podružnica sv. Cirila in Metoda za trg in okolico. V soboto, 8. t. m. ob polu 9. zvečer se vrši v Kostanjevici ustanovni občni zbor novoustanovljene podružnice. Drugi dan, v nedeljo, ob polu 9. dopoldne pa bo ustanovni občni zbor nove podružnice v Št. Jerneju.

Slovenska gledališka predstava na Dunaju. Društvo „Zvezda“ na Dunaju priredi v soboto 8. maja na korist družbi sv. Cirila in Metoda v dvorani „českega narodnega doma“, XV. Turnergasse 9, narodno igro s petjem „Divji lovec“, spisal F. S. Finžgar. Prireditelj igre je prevzel g. Milan Skrbinšek, ki je že pred tedni z najboljšim vspehom nastopil na slovenskem odru v Ljubljani. Vloge so v spretnih rokah dunajskih Slovencev in Slovencev ter slovenskih visokošolcev. Pri predstavi sodeluje tamburaški zbor dunajskega hrvatskega društva „Prosvjeta“. Vstopnina je: sedeži 1. in 2. vrste po 3 K, 3. in 4. vrste po 2 K, ostali sedeži po 1 K, stojišča po 60 v. — Preplačila v korist naše šolske družbe se najhvaležneje sprejemajo. — Začetek predstave je točno ob 8. uri zvečer. — Želeti je, da se Slovenci na Dunaju obilno udeležijo te prireditve.

Sedeli smo sredi vrta in smo vse lahko videli, Vera se je smejala gospodu, ki je prodajal v prid požarne brambe razne ničeve dragocenosti. Lepo ga je bilo videti v njegovi veseli navdušenosti, in Vera se je smejala od srca njegovim gestam in njegovi vsiljivi hvali blaga.

„Pravi jud, kaj?“ je dejala Vera in smehljaje obračala oči. Družba mladih gospodov pri sosednji mizi je pogledovala po lepi gospodični in lovila njene poglede. No, Vera se je zasmejala in rekla: „Vesela sem danes kakor že davno ne!“

Jaz pa sem, pograbilši to priliko jel previdno iskati vhoda v njeno notranjost. Povedala mi je, da ji je velika zabava, pošaliti se takole malo z gospodi.

„Ali o ljubezni, prijatelj dragi, se mi ne sme govoriti. Ne pripovedujem vam tega, kakor da bi se bala, da mi še vi začnete razlagati svojo ljubezen. Ne, tega ne, ženo imate in zaljubljeni ste tudi, kar je čisto pravilno.“

In naenkrat je dejala: „No, veste, tudi jaz sem zaljubljena do ušes in še čez, kar pa ni čisto pravilno!“

Na obrazu še smeh, tudi v očesu še nekaj odsev notranje sreče, ali tista svetloba je izginila in vnovič je dejala:

„Neskončno sem srečna, in saj ne vem še prav, menda sem tudi neskončno nesrečna.“

(Dalje prihodnjič.)

Gospoda pri mizi sta v temi iskala kozarcev, zakaj Vera je bila ugasnila luč popolnoma. Nisem je videl v temi, ampak čutil sem njene oči. Pri drugi mizi je nekaj zažvenkljalo in eden gospodov je zašepetal: „Ej, dobri duh — o —!“ in izpraznil kozarec vina.

Čudno se je vpletal v pritajeno ali vendar slišno izgovorjeno šalo v tej tišini in temi njen globoki alt: „Dobri duh Amalijin, oglasi se, dobri duh!“

„Tukaj sem!“ se je oglašil nekdo in čulo se je, kako je taklo glasno po grlu: luk — luk — luk!

Vsi so iznova bušili v smeh.

Prižgala je luč. Obrazi vsi smejoči se, rdeči, le Vera se ni smejala. Obraz ji je bil bleđ, zamišljen.

II.

V Jelševju je bila veselica. Blagoslavljali so zastavo novoustanovljene požarne brambe. Povabljeni smo bili tja okoličani in šli smo. Vrt, ki se je na njem vršila veselica, je bil poln miz, pregrnjenih z raznobojnimi prtji. Mnogo ljudi je že sedelo ob mizah, pa so vedno še prihajali. Težko bi bili še dobili prostora, da ga ni Vera pripravila za nas. Šumelo je okoli nas kakor v panju. Med mizami so tekale zasople natakariče rdeče in znoje. Gologlave so bile, v lepih belih predpasnikih. Tam nekje zadaj na odru je vekala harmonika in plesalo

Podružnice družbe sv. Cirila in Metoda, pozor! Vsaka podružnica skliči, ako še tega ni storila, zanesljivo vsaj do konca maja svoj občni zbor, kateri bodi, kjer mogoče, združen s kakim poučnim govorom in z malo veselico družbi v korist. Družbine blagajniške knjige izkazujejo lepe dohodke nekaterih podružnic, tajništvo pa ne dobi izkaza odbora in članov. Prosimol!

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslalo upravnništvo ameriškega dnevnika „Glas Naroda“ 100 K za piruho z zagotovilom, da bo skušal list še za naprej podpirati družbo, kateri želi mnogo uspeha. Naj bi bili požrtvovalni ameriški Slovenci vzgled vsem zaspanim rojakom doma.

Predružačeno ime. C. kr. poštni urad Lukovica se nazivlje odslej uradno Lukovica pri Domžalah.

Raznoterosti.

Slovansko trgovsko zbornico namerava osnovati skupina ruskih trgovcev v Petrogradu. Njen namen bi bilo pospeševanje trgovine in skrb za trgovske zveze med Rusijo in ostalimi Slovani. Zastopnike bi imela v vseh večjih slovanskih mestih.

Carinske listine v prometu z Rusijo. Po ruskih carinskih predpisih se mora za vsako pošiljatev na Rusko priložiti poleg voznega lista še en vozni list kot carinski dokument, katerega podatki se pa morajo popolnoma strinjati z onimi na pravem voznem listu ter mora nositi podpis odposiljatelja in stampilijo poštne urada. Ravnateljstvo severne železnice s tem opozarja, da dotičnik, ki ni priložil carinskega dokumenta ali krivo izpolnjenega, zapade carinski kazni 10 rubljev.

Pruski Nemci proti slovanskim visokošolcem. Pruski Nemci apelujejo na vodstva visokošolske uprave, naj ne sprejema slovanskih dijakov v nemške visoke šole in to vsled znanih dijaških izgrediv v Pragi. — Slovanski listi svetujejo vsled tega postopanja Nemcev slovanskim dijakom, naj se ne silijo na visoke šole v Nemčijo, ker da niso niti vredne, da se jim izkazuje ta čast. V svrhu spopolnjevanja svojih študij naj posejajo visoke šole raje na Angleškem in Francoskem.

Hrvatska šolska družba za Slavonijo. Hrvatje v Slavoniji ustanove kot protiutež proti madjarskemu šolskemu društvu „Julian“, o katerem smo že parkrat poročali v našem listu, lastno šolsko družbo, ki se bo najbrž imenovala Strossmayer.

Madžarsko društvo „Julian“, ki na Hrvatskem zasleduje enake cilje kot pri nas nemški „Schulverein“, je po poročilu svojega predsednika grofa Széchenyia v l. 1908.—9. (pod Rauchovo vlado) ustanovilo na Hrvatskem 27 novih madjarskih šol, izmed teh 22 na deželi. V teh 22 šolah je 3255 učencev, od teh 2756 madjarskih, 407 nemških, 50 (?) hrvatskih in 42 drugih. Poročilo izrecno poudarja, da se je število učencev dvignilo s pripomočjo hrvatskih oblastvenih organov. Ban Rauch je obljubil, da se še v tekočem letu da dovoljenje za ustano-

vitev 9 novih madjarskih šol. Taka je „narodna“ Rauchova vlada!!

Mačke v državni službi. Poštnim uradom v Združenih državah ameriških je pridelenih veliko število „službenih“ mačk. Naloga teh štirinožnih poštinih uslužbencev je, da stoje na straži pri poštinih vrečah in jih branijo pred podganami in mišimi, ki so preje mnogokrat razgrizle pisma in druge poštne pošiljke. Mačke so se v svoji službi izvrstno obnesle. Uradi dobe od države za njihovo vzdrževanje na leto 40 do 400 kron. Če je mačkam zagotovljena tudi pokojnina, ameriški listi ne povedo.

Vzrok za oviro zakonske ločitve. Belgijski državljanski zakonik ni glede ločitve zakona strog, toda klerikalni sodniki poskušajo na vse načine, da preprečijo kakšno ločitev. Nedavno je pred bruseljskim civilnim sodiščem neki zakonski mož, ki ni mogel z ženo v miru živeti, tožil na ločitev zakona, ko sta se že poprej ločila od mize in postelje. Zasllišanih je bilo jako veliko prič in te so dokazale, da se zakonec ne razumeta. Za prihodnji narok se je torej gotovo pričakovalo, da se bo izrekla pred sodiščem sodna ločitev. Medtem se je pa primeril dogodek, ki je povzročil drugačno rešitev

tožbe. Zakonec sta se namreč nekega dne srečala na cesti, se začela prepirati in mož je dal ženi nekaj menda zasluženih zaušnic. Ko je sodnik o tem zvedel, je tožbo na ločitev zakona zavrnil z naslednjim utemeljevanjem: S tem, da je prišlo med zakoncema do tepeža, sta dokazala, da med njima sporazumljenje ni nemogoče. „Modri“ sodnik je naročil prepirljivcema, naj se še enkrat dogovorita, kajti dvomiti ni, da bi se ne mogla sporazumeti!

Papiga in zrakoplovec. Francoski slikar A. de Broca je pred kratkim obiskal v Pau brata Wright ter potem povedal naslednji dogodek: Pri neki pojedini so pozivljali Vilburga Wrighta, naj tudi on govori. Vstal je in kratko rekel: Na celem svetu poznam le enega ptiča, ki govori; to je papiga. Opazil pa sem, da zelo slabo leta. Jaz ne govorim, toda letam.

Latinski in armenski duhovniki v Jeruzalemu so se kakor vsako leto o Veliki noči tudi letos stekli. Grški listi pišejo, da je bilo ubitih okrog 100 oseb.

Židom na Ruskem je prepovedan letos obisk kavkaških toplot, ker so se gostje pritoževali, da ne morejo z Židi biti skupaj.

Najbolj varno naložen denar

je v slovenski

Mestni hranilnici ljubljanski

ker je podvržena javnemu nadzorstvu.

Stanje hran. vlog:
nad 34 milijonov K

Hranilnica se
nahaja v lastni
palači
v Prešernovih ulicah
prej Slonovih
ul. št. 3 nasproti
franciškans-
kemu klostru.

Rezervni zaklad:
nad 1 milijon kron

Denarne vloge se
sprejemajo tudi po
pošti in potom c. kr.
poštne hranilnice.

Za varnost denarja jamči in je porok zraven rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Zato vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar mladoletnih otrok in varovancev ter župnišča cerkveni denar.

Mestna hranilnica ljubljanska sprejema hranilne vloge vsak dan od 8. do 12. ure dopoldne in od 3. do 4. ure popoldne, jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu.

Dne 1. in 16. vloženi denar se obrestuje takoj.

Sprejemajo se tudi vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo.

Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega in ga vlagateljem ne zaračuni.

- Posoja se na zemljišča po 4 $\frac{3}{4}$ % na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolжник toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo skupaj ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Kdor pa plačuje 6% izposojenega kapitala, pa poplača dolg že v 33 letih. Dolжник pa more svoj dolg tudi poprej poplačati, ako to hoče.

Posoja se tudi na menice in vrednostne papirje.

Tiskovine

za industrijo, trgovino
in obrt
od navadnega trgov-
skega zavitka do ob-
širnega cenika.
Tisk umetniških raz-
glednic.
Postrežba točna.

TISKARNA KNJIG IN UMETNIN A. SLATNAR V KAMNIKU

IZVRŠUJE NAJRAZNOVRSTNEJSE ENO- IN VEC-
BARVNE TISKOVINE IN SPREJEMA V TISK TUDI
NAJOBSEZNEJŠA DELA. ✕ ✕ IZVRŠITEV VEDNO
✕ PRIZNANO LIČNA IN PO ZMERNIH CENAH. ✕

Založništvo

„Našega Lista“ s pri-
logo „Slov. Gospodinja“
Trgovina s papirjem
in pisalnimi potreb-
ščinami.
Knjigoveznica.
Zaloga in izdelovanje
šolskih zvezkov.

Važen zakon za angleško mladino — ne pri nas, ampak na Angleškem — je s 1. aprilom t. l. stopil v veljavo. Po tem zakonu je prepovedano mladeničem pod 16 leti kaditi in otrokom pod 14 leti je prepovedano tudi v spremstvu odraslenih pohajati v gostilne. Gostilničarji so priredili posebne čakalnice za take otroke, ki morajo čakati na spremljevalce, ki gredo v gostilno. Zakon določa tudi, da se v sobi, kjer ni peč ali ognjišče zavarovano z železno ograjo, ne sme puščati otrok brez nadzorstva pod sedmimi leti.

Častniki kot poroki. Vojno ministrstvo je izdalo naredbo, s katero se prepoveduje častnikom in vojaškim uradnikom prevzemati poročstva pri najemanju posojil s strani častnikov. Noben častnik ne sme najeti posojila, ako nima v to izrečnega pismenega dovoljenja višje oblasti. Isto velja tudi za častnike, ki hočejo prevzeti kako poročstvo.

Svoji k svojim!

Priporoča se **slovenska trgovina**

Janko Češnik
Ljubljana ~ Lingerjeve ulice

Zaloga svilnega blaga za bluze in obleke.

Zaloga modnega blaga za ženske bluze in obleke.

Zaloga modnega blaga za moške obleke in površnike.

Zaloga perilnega blaga, platna, šifona, inlet, domestik v vseh širjavah.

Zaloga raznovrstnih preprog, linoleja, volnene, tapestri, jute in dr.

Zaloga zaves, čipkastih, belih, krem in barvastih.

Zaloga garnitur, volnenih in domače izdelanih odej.

Cene nizke. ~ Poštena postrežba.

Vir zdravja so

nealkoholične pijače, med katerimi so nedosežne z **Maršnerjevimi**

šumečimi limonadnimi bonboni

(okus malinoveca, citrone, jagode, češnje in prvenca) napravljene

šumeče limonade.

Pristni samo
s to
varstveno
znamko.

Letna poraba
več nego
40 milijonov
kosov.

Edini izdelovalec:

„Prva češka deln. družba tvornice orientalskih sladkornin in čokolad, Kralj. Vinohrady, prej Maršner“.

Priporočamo našim rodbinam

Holinsko cikorijo.

Češko posteljino perje po nizki ceni!

5 kilo: novo naskubljeno K 9-60, boljše vrste K 12—, belo puhasto naskubljeno K 18— K 24—, snežnobelo puhasto naskubljeno K 30—, K 36—. Razpošilja se

franko po povzetju. Zamenja se ali vzame nazaj proti povrnjeni poštnini.

Benedikt Sachsels, Lobes 369, P. Pízen, Češko.

Kopališče

in vodno zdravišče

Prospekte pošilja
Dr. Rud. Wackenreiter
zdravnik-voditelj in najemnik kopališča

Kamnik na Kranjskem
pri Ljubljani

Postaja c. kr. drž. železnic. 1¼ ure od Ljubljane. Krasna planinska lega, v zatišju, milo planinsko podnebje. Za notranje in živčne bolezni, za rekonvalescente. Utrjevanje na razne načine. Skupno zdravljenje z vodo. (Zistem Priessnitz in Winternitz, polivi po Kneippu.) Radij, pitno in kopalno zdravljenje. Solne kopelji, kopelji v ogljikovi kislini in električne kopelji, zdravljenje z vročim suhim zrakom. Masaža in elektroterapija. Plavališče. Senčnat park.

Izvrstna restavracija z nizkimi cenami. Lepa stanovanja v kopališču in v raznih vilah. Začetek sezone 15. maja.

Anton Müller, vinotržec, Domžale

(Kranjsko)

Priporoča izborna zalogo vsakovrstnih novih in starih vin v sodih in steklenicah

Posojilnica v Radovljici

registrovana zadruga z omejenim poročtvom

Rezerv. zaklada
iznaša:

kron 82.000

s podružnico na Jesenicah

sprejema hranilne vloge od
vsakega in jih obrestuje

Denarni promet
v letu 1907:

kron 5.500.000

po 4½%

brez odbitka rentnega davka. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotovi denar, ne da bi se pretrgalo obrestovanje.

Posojila

se dajejo na vknjižbe brez amortizacije po 5¼% ali z 1% amortizacijo, na menice pa po 6%.

Eskomptirajo se tudi trgovske menice.

Posojilnica sprejme tudi vsak drug načrt amortizacijskega dolga.

Uradije se v centrali in v podružnici **vsak dan od 8. do 12. ure dop. in od 2. do 6. ure popoldne izvzemši nedelje popoldne.**

Poštno-hraniln. račun centrale št. 45.867. Podružnice na Jesenicah št. 75.299.

Patentirano v 30 državah.

Varstvena znamka.

Letošnja huda zima je pokazala, da presega glede trpežnosti vsako drugo opeko

Köhlerjeva cementna strešna opeka z zarezo.

V zalogi jo ima edini izdelovatelj za slovenske dežele

Ivan Jelačin na Glincah pri Ljubljani.

Ravno tam se dobi tudi navadna cementna opeka brez zareze v najboljši kakovosti. Vprašanja je nasloviti na: Ivan Jelačin, Ljubljana.

Trgovina s špeci-
rijskim blagom

Trgovina z moko in
deželnimi pridelki

A. Šarabon, Ljubljana

priporoča svojo novourejeno **glavno zalogo rudninske vode.**

Velika pražarna za
kavo, mlin za dišave
z električnim obratom.

Točna in solidna postrežba!

Na drobno in debelo!

Zaloga brinja in sliv
za žganjekuho

Gričar & Mejač

Ljubljana, Prešernove ulice

Največja izbira izgotovljene
obleke za gospode, dame
in otroke.

Zlate svetinje: Berlin, Pariz, Rim itd.

Najbolj. kosm. zobo-
čistilno sred-
stvo!

SEYDLIN
Izdelovatelj
O. Seydl
Ljubljana, Spital.-Stritar. ul. 7

Dobiva
se
povsod

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Ustanovljena
leta 1882

v Ljubljani

Ustanovljena
leta 1882

Podrejena skontraciji „Zveze slov. zadrug“ v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 18, na vogalu Dalmatinovih ulic
obrestuje hranilne vloge po

Poštno-hraniln. urada
št. 828.406.

4 1/2 %

Telefon št. 185.

brez odbitka rentnega davka, katerega posojilnica sama za vložnike plačuje.

Uradne ure od 8. do 12. in od 3. do 4. ure popoldne.

Hranilne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom hranilničnega urada.

Stanje hranilnih vlog
K 17,102.911-27

Upravno premoženje kmetske
posojilnice 31. dec. 1908
K 17,519.983-93

Denarni promet
K 17,417.344-75

Varnost hranilnih vlog je tudi zajamčena po zadružnikih.

Posojuje na zemljišča po 5 1/4 % z 1 1/2 % na amortizacijo ali pa po 5 1/4 % brez amortizacije; na
menice po 6 %. Posojilnica pa sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

Jos. Rojina v Ljubljani

v Šteinhurgovih ulicah št. 5
priporoča

elegantne obleke po meri
iz pristnega angleškega blaga.

Priporoča svojo zalogo izgotovljenih oblek,
plaščev iz tirolskega nepremočljivega lodna.
Najsolidnejša postrežba.

Veronika Kenda

Ljubljana, Dunajska cesta 20

Zaloga papirja,
pisalnih in risalnih potrebščin

Glavna zaloga

A. Slatnarjevih zvezkov

Anton Turk

knjigovez in založnik v Ljubljani na Dunajski cesti
priporoča:

Ravnokar na novo izšli knjigi:

Pariški zlatar.

Povest iz dobe kralja Ljudvika XIV.
92 strani. Zbarvano podobo. Cena 60 v.
Po pošti 70 vin. Dobiva se tudi v vseh
slovenskih knjigarnah.

Iz dobe punta in bojov.

Dogodki iz okupacije Herceg-Bosne.
Cena 60 vinarjev.

Julija Štor

v Prešernovih ulicah št. 5.
poleg Mestne hranilnice

Največja zaloga

moških, ženskih in otroških čevljev
iz najboljših tovarov, domačih in tujih.
Turistom priporoča pristne gojserske gorske čevlje

Zmerne cene.
Solidna postrežba.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Podružnica v Spljetu

Podružnica v Celovcu

Podružnica v Trstu

Delniška glavnica:
3.000.000 K

sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 1/2 %

Rez. fond:

300.000 K

Kupuje in prodaja srečke in vrednostne papirje vseh vrst po dnevnem kurzu.

Ustanovljena l. 1854

Prva domača slovenska pivovarna

Telefon št. 210

G. AUERjevih dedičev, Ljubljana

Wolfave
ul. št. 12

priporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izborni

marčno pivo v sodih in steklenicah.